

PwC Legal

Přehled právních změn

7/2026

31. července 2026

Přinášíme vám přehled zajímavých právních novinek za červenec 2026 z oblasti obchodního práva, ekodesignu a udržitelnosti, e-commerce a digitálních služeb, hospodářské soutěže, ústavního práva a ochrany osobních údajů.

V tomto vydání:

- Nová pravidla ochrany obchodního tajemství
- Zákaz likvidace neprodaného textilu a obuvi
- Pokuta 550 mil. EUR pro AliExpress za porušení DSA
- Partnerství s tvůrci obsahu a limity odpovědnosti platform
- Hotovostní platby jako ústavní právo?
- Pracovní e-maily a pravomoci soutěžních úřadů
- Nová vodítka EDPB pro AI, anonymizaci a blockchain

1 Obchodní právo

Nová pravidla ochrany obchodního tajemství

Shrnutí / Relevance

Vláda schválila návrh novely, která vyjímá porušení obchodního tajemství z úpravy nekalé soutěže a zavádí samostatnou komplexní právní úpravu. Nově se má jako porušení výslovně kvalifikovat už i samotné neoprávněné získání obchodního tajemství, nikoliv pouze jeho zpřístupnění či využití. Účinnost zákona se navrhuje od 1. ledna 2027.

Praktické kroky a doporučení

- Zkontrolujte, jak ve vaší firmě chráníte důvěrné informace a obchodní tajemství. Nově bude porušením už samotné neoprávněné získání tajemství, nejen jeho zneužití nebo vyzrazení.
- Prověřte smlouvy s obchodními partnery, zaměstnanci a dodavateli. Ujistěte se, že obsahují dostatečná ustanovení o ochraně důvěrných informací.
- Seznamte se s novými pravidly, která zákon zavádí – například zákaz dovozu nebo výroby výrobků porušujících obchodní tajemství, stažení z trhu či zničení nosičů tajemství.

Podrobnosti

Vládě byl předložen k projednání návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany obchodního tajemství. Vláda návrh dne 23. června 2026 schválila usnesením a uložila ministru spravedlnosti vypracovat konečné znění, které bude předloženo Poslanecké sněmovně. Novela vyjímá porušení obchodního tajemství z úpravy nekalé soutěže v občanském zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb.) a zavádí pro ně samostatnou komplexní úpravu. Zároveň se novelizuje občanský soudní řád (zákon č. 99/1963 Sb.) a zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství (zákon č. 221/2006 Sb.), a to zejména v oblasti procesní ochrany důvěrnosti

obchodního tajemství a nároků z jeho porušení. Účinnost se navrhuje od 1. ledna 2027.

Cílem návrhu je zpřesnit právní úpravu transpozicí směrnice (EU) 2016/943 o ochraně obchodního tajemství. Porušení obchodního tajemství v hospodářském styku bylo chráněno již dosud, avšak pouze jako nekalá soutěž podle § 2976 a zvláštní skutkové podstaty v § 2985, tedy jen při splnění jejích podmínek. Novela tuto skutkovou podstatu z generální klauzule vyjímá a výslovně ji zakotvuje v odstavci 3 § 2976 (nekalou soutěží je i porušení obchodního tajemství, pokud k němu dojde v hospodářském styku). Dosavadní § 2985 se ruší a nahrazuje novým dílem 3 (§ 2990a až 2990c), který komplexně upravuje porušení obchodního tajemství a nově zahrnuje i samotné neoprávněné získání obchodního tajemství a rozšiřuje výčet dalších forem porušení (např. dovoz nebo výrobu výrobku porušujícího obchodní tajemství); nový § 2990b naopak vymezuje situace, kdy k neoprávněnému získání nedochází.

V občanském soudním řádu budou spory o ochranu obchodního tajemství v prvním stupni rozhodovat krajské soudy, obdobně jako u nekalé soutěže, a rozšiřuje se ochrana obchodního tajemství obsaženého ve spise, včetně pravidel pro nahlížení do spisu obsahujícího utajované nebo jinak chráněné informace.

Zákon č. 221/2006 Sb. dosud obsahoval pouze stručný § 5a, který na porušení obchodního tajemství pouze odkazoval na obdobné použití vybraných ustanovení § 4 (nárok na peněžité vyrovnání limitované obvyklým licenčním poplatkem a možnost stanovit náhradu škody, bezdůvodné obohacení a přiměřené zadostiučinění paušální částkou); ten se nyní rozšiřuje na § 5a až § 5f.

§ 5a: široký katalog nároků – zdržovací a odstraňovací nárok, zákaz výroby, dovozu či vývozu výrobku porušujícího obchodní tajemství, jeho stažení z trhu, úprava či zničení výrobku i nosičů tajemství.

§ 5b: namísto nařízení předběžného opatření zakazujícího využívání obchodního tajemství může soud podmínit pokračování v údajně neoprávněném využívání obchodního tajemství složením jistoty.

§ 5c: zajištění důvěrnosti obchodního tajemství v řízení, včetně povinnosti mlčenlivosti i po jeho skončení.

§ 5d: za určitých podmínek může soud namísto zdržovacího nároku uložit peněžitou náhradu škody, limitovanou obvyklým licenčním poplatkem.

§ 5e: právo rušitele domáhat se zrušení uložených povinností, přestalo-li tajemství existovat z důvodů, které mu nelze přičítat.

§ 5f: pravidla pro náhradu škody a bezdůvodné obohacení, včetně paušální částky ve výši licenčního poplatku nebo jeho dvojnásobku.

Účinnost zákona se navrhuje ode dne 1. ledna 2027.

2 Ekologie a ekodesign

Zákaz likvidace neprodaného textilu a obuvi

Shrnutí / Relevance

Nařízení EU o ekodesignu zakazuje od 19. července 2026 ničení neprodaného oblečení, oděvních doplňků a obuvi. Zákaz se od tohoto data vztahuje na velké podniky v celé EU a dopadá nejen na výrobce, ale i dovozce, distributory a prodejce. Neprodané oblečení musí být nově primárně prodáno, darováno nebo opraveno či jinak uzpůsobeno k opětovnému použití. Likvidace je nadále možná jen za taxativně uvedených podmínek. Ačkoliv český adaptační zákon dosud čeká na třetí čtení v Poslanecké sněmovně, povinnosti plynoucí z EU nařízení jsou již účinné.

Praktické kroky a doporučení

- Ověřte správné nastavení interních procesů řízení zásob tak, aby neprodané zboží bylo primárně nabízeno k dalšímu prodeji, příp. darování nebo opravě.
- Pro případy oprávněné likvidace zaveďte postupy pro řádné doložení důvodů a jejich zveřejnění ve výroční zprávě.
- Zajistěte uchování příslušných záznamů po dobu 5 let.
- Prověřte a případně upravte systémy pro přikládání informací a digitálních pokynů k výrobkům tak, aby odpovídaly novým požadavkům na reporting.

Podrobnosti

Nařízení EU č. 2024/1781 o vytvoření rámce pro stanovení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků (nařízení o ekodesignu) zavádí od 19. července 2026 zákaz ničení neprodaného oblečení, oděvních doplňků a obuvi. Jedná se o první skupinu spotřebního zboží, které se tento zákaz podle nařízení o ekodesignu týká.

Příslušná právní úprava se od tohoto data vztahuje na veškeré velké podniky napříč EU; střední podniky budou stejným pravidlům podléhat od roku 2030, zatímco mikropodniky a malé podniky jsou z povinností vyňaty.

Podle nařízení musí dotčené společnosti neprodané zboží primárně prodat, darovat nebo připravit k opětovnému použití (opravou či renovací). Ničit je smí jen v určitých situacích, např. v případě poškozeného, nebezpečného nebo padělaného zboží, případně zboží odmítnutého charitami, přičemž takové okolnosti musí doložit a zveřejňovat ve svých výročních zprávách. Příslušné záznamy musí společnosti uchovávat po dobu pěti let. Bližší podmínky dovolené likvidace zboží upravuje nařízení Komise (EU) 2026/296 ze dne 9. února 2026.

S ohledem na to, že se jedná o přímo použitelné nařízení EU, jeho ustanovení platí i v České republice již od 19. července 2026 bez nutnosti další transpozice. Parlament však musí přijmout adaptační zákon, který zejména určí dozorové orgány (Českou obchodní inspekci a další specializované orgány) a zavede vnitrostátní sankce za porušování stanovených povinností. Vládní návrh zákona o ekodesignu výrobků byl schválen vládou v lednu 2026 a v Poslanecké sněmovně prošel druhým čtením 24. června 2026; nyní čeká na závěrečné třetí čtení. Bez ohledu na vnitrostátní legislativní proces je však pro velké společnosti z módního a textilního odvětví již nyní nutné nastavit odpovídajícím způsobem své procesy pro řízení zásob, přikládání informací a digitálních pokynů k výrobkům či pro reporting a vedení dokumentace, neboť povinnosti plynoucí z nařízení jsou již tímto okamžikem ve vztahu ke všem neprodaným kusům oblečení a bot plně účinné. Povinnosti se zároveň netýkají pouze výrobců, ale rovněž dovozců výrobků, distributorů, prodejců a dalších subjektů.

3 E-commerce a digitální služby

Pokuta 550 mil. EUR pro AliExpress za porušení DSA

Shrnutí / Relevance

Evropská komise udělila společnosti AliExpress pokutu 550 milionů eur za porušení povinností podle nařízení o digitálních službách (Digital Services Act, DSA). Podle Komise platforma důsledně nevyhodnocovala ani nezmírňovala rizika spojená s prodejem nelegálního, nebezpečného a padělaného zboží na svém e-shopu. Chyběl dostatek moderátorů, doporučovací a reklamní systémy dále šířily nelegální produkty a používaná metrika řádně neměřila účinnost moderování. Komise zároveň nařídila platformě přijmout nápravná opatření.

Praktické kroky a doporučení

- Pokud provozujete online tržiště nebo e-shop s produkty třetích stran, ověřte, zda máte funkční systém pro odhalování a odstraňování nelegálního zboží.
- Pokud na AliExpress nebo podobných platformách nakupujete zboží k dalšímu prodeji, mějte na paměti zvýšené riziko padělků a nebezpečných výrobků – za jejich uvedení na trh odpovídáte jako distributor.

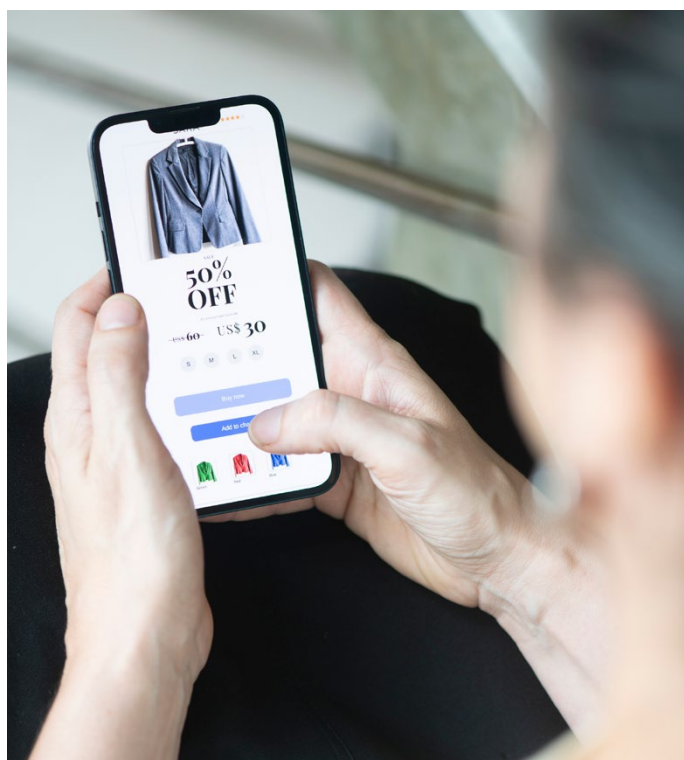
Podrobnosti

Mezi zjištěné nedostatky patří nefunkční systém odhalování nelegálního zboží, které i po detekci zůstávalo online týdny, nedůsledné vymáhání sankční politiky vůči prodejcům a snadno obejitelné kontroly kategorizace produktů. Neúčinný se ukázal i povinný systém „autorizace značky“ určený k boji proti padělkům. Obchodníci ho díky nedostatečným kapacitám platformy běžně obcházel.

Výše pokuty zohledňuje závažnost a trvání porušení, které pokračovalo přinejmenším do června 2025, kdy

Komise vydala předběžné závěry, ale i polehčující okolnosti, jako je novost samotného DSA. AliExpress má nyní čas do 20. října 2026 na předložení akčního plánu s nápravnými opatřeními. Nedodržení konečného rozhodnutí Komise může vést k pravidelným penále. Řízení proti AliExpress bylo zahájeno v březnu 2024, přičemž v červnu 2025 Komise přijala část závazků platformy jako závazné. Zbýlé sporné body, tedy posuzování a zmírňování systémových rizik, jsou předmětem tohoto rozhodnutí.

Jedná se o jednu z nejvyšších pokut uložených podle DSA, která potvrzuje odhodlání Komise důsledně vymáhat povinnosti i vůči největším online platformám. Z hlediska právní praxe je rozhodnutí významné zejména tím, že Komise poprvé podrobně stanovila metodiku posuzování, zda velké platformy skutečně plní své povinnosti v oblasti risk assessmentu podle DSA – a to nejen na základě vlastních tvrzení platformy, ale rovněž na základě nezávislého testování doporučovacích a reklamních systémů.

Pro provozovatele online tržišť a obdobných platform rozhodnutí představuje praktický výklad toho, co Komise považuje za nedostatečné plnění povinností - konkrétně nedostatečné personální kapacity pro moderování obsahu, absenci kvantitativních metrik účinnosti a nedostatečnou odolnost kontrolních mechanismů vůči obcházení.

Rozhodnutí rovněž ilustruje procesní průběh vymáhání DSA: po uložení pokuty následuje povinnost předložit akční plán, do procesu vstupuje Evropský sbor pro digitální služby a v případě nedodržení hrozí další penále.

Partnerství s tvůrci obsahu a limity odpovědnosti platform

Shrnutí / Relevance

Soudní dvůr EU rozhodl, že provozovatel online platformy (např. YouTube) nemůže spoléhat na omezení své odpovědnosti za obsah nahraný uživateli, pokud v rámci partnerského programu aktivně kontroluje obsah kanálu - tedy jeho zaměření, výběr videí nebo metadata. Jakmile platforma přestane být pouhým pasivním zprostředkovatelem a začne obsah ovlivňovat, odpovídá za něj. Rozhodnutí je zásadní pro všechny platformy, které sdílejí příjmy z reklamy s tvůrci obsahu.

Praktické kroky a doporučení

- Pokud provozujete online platformu s partnerskými programy pro tvůrce obsahu, prověřte, do jaké míry kontrolujete obsah partnerských kanálů. Čím větší kontrola, tím větší riziko odpovědnosti za obsah.
- Zkontrolujte smluvní podmínky partnerských programů. Jasně vymeďte, jakou roli platforma hraje - zda je pouze technickým zprostředkovatelem, nebo zda aktivně zasahuje do obsahu.
- Věnujte pozornost obsahu, který propaguje regulované produkty (hazardní hry, alkohol, tabák). Pokud takový obsah na vaší platformě hostujete a zároveň z něj máte příjmy, můžete za něj nést přímou odpovědnost.

Podrobnosti

Soudní dvůr Evropské unie (druhý senát) vydal dne 16. července 2026 rozsudek ve věci C-421/24, AGCOM proti Google Ireland Ltd, v němž zodpověděl dvě předběžné otázky italské Státní rady (Consiglio di Stato) týkající se výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES o elektronickém obchodu („směrnice o elektronickém obchodu“), konkrétně čl. 1 odst. 5 písm. d) třetí odrážky a článku 14.

Případ se týkal pokuty ve výši 750 000 EUR, kterou italský úřad AGCOM uložil společnosti Google za propagaci ziskových her prostřednictvím videí zveřejněných tvůrcem obsahu na platformě YouTube v rozporu s článkem 9 nařízení vlády s mocí zákona č. 87/2018, jež zakazuje jakoukoli formu reklamy na hry a sázky s peněžitou výhrou.

K první otázce Soudní dvůr rozhodl, že vyloučení ziskových her z působnosti směrnice o elektronickém obchodu se vztahuje na samotné provozování těchto her a na činnosti s nimi neodmyslitelně spojené, včetně on-line reklamy na ně. Nevztahuje se však na činnost spočívající v on-line hostingu takové reklamy, neboť hosting je z hlediska obsahu neutrální a nemá přímou souvislost se ziskovými hrami. Služba hostingu videí tedy spadá do působnosti směrnice, i pokud videa obsahují reklamu na hazardní hry.

K druhé otázce Soudní dvůr konstatoval, že provozovatel platformy se nemůže dovolávat režimu omezené odpovědnosti podle článku 14 směrnice, pokud s tvůrcem obsahu uzavřel smlouvu o obchodním partnerství zahrnující sdílení výnosů z reklamy a v rámci tohoto partnerství provedl kontrolu

podstatného obsahu kanálu – tedy jeho tematického zaměření, nejsledovanějších či nejnovějších videí nebo metadat. Soudní dvůr navázal na závěry svého dřívějšího rozsudku ze dne 16. června 2026 ve spojených věcech C-188/24 a C-190/24 (WebGroup Czech Republic a další) a potvrdil, že taková kontrola poskytuje provozovateli konkrétní znalost obsahu, čímž přestává zastávat neutrální, čistě technickou a pasivní úlohu ve smyslu bodu 42 odůvodnění směrnice.

Rozhodnutí má bezprostřední význam pro všechny provozovatele on-line platform, kteří vstupují do komerčních partnerství s tvůrci obsahu, neboť rozsah prováděné kontroly obsahu se stává určujícím kritériem pro posouzení, zda lze využít zákonné omezení odpovědnosti.

4 Ústavní právo

Hotovostní platby jako ústavní právo?

Shrnutí / Relevance

Skupina senátorů předložila návrh ústavního zákona (senátní tisk 257), který má do Listiny základních práv a svobod vložit nový článek 26a zakotvující právo každého provádět peněžní platby v hotovosti. Cílem je zabránit faktickému vytlačení hotovosti z ekonomiky. Účinnosti by měl zákon nabýt 1. ledna 2027.

Praktické kroky a doporučení

- Ověřte aktuální praxi přijímání hotovosti ve vašich provozovnách - v případě přijetí novely by odmítání hotovosti mohlo být v rozporu s ústavně zaručeným právem.
- Prověřte vaše platební politiky a smluvní podmínky se zákazníky - pokud dnes hotovost nepřijímáte, zvažte, zda budete muset tento přístup změnit.
- Seznamte se s navrhovanými výjimkami (samoobslužné provozy, e-shopy, noční provozy, čerpací stanice) a vyhodnoťte, zda se na vaše provozovny vztahují.

Podrobnosti

Skupina senátorů předložila návrh ústavního zákona (senátní tisk 257), který má do Listiny základních práv a svobod vložit nový článek 26a a v něm zakotvit právo každého provádět peněžní platby v hotovosti. Cílem je posunout ochranu hotovosti na ústavní úroveň, která v současném právu chybí. Povinnost přijímat tuzemské bankovky a mince sice plyne z § 5 zákona o oběhu bankovek a mincí (č. 136/2011 Sb.), ústavněprávní záruka samotného práva platit hotově však dosud neexistuje. Předkladatelé varují, že bez ústavního ukotvení by mohlo dojít k faktickému vytlačení hotovosti z ekonomiky pouhou změnou běžných zákonů nebo praxí soukromých subjektů.

Návrh stojí na pěti hlavních funkcích hotovosti, které podle autorů nelze nahradit bezhotovostními prostředky: ochrana finančního soukromí, platební dostupnost pro zranitelné skupiny, pojistka pro případ výpadku elektřiny či kybernetického útoku, podpora finanční gramotnosti a vyjádření měnové suverenity státu. Nově navržené právo přitom nemá být absolutní. Odstavec 2 článku 26a výslovně stanoví, že podrobnosti upraví zákon, a díky zařazení do čl. 41 odst. 1 Listiny se ho bude možné domáhat jen v mezích běžného zákona. Zákon tak může přijetí hotovosti odepřít z důvodu ochrany veřejného zájmu nebo tehdy, kdy je nelze po druhé straně spravedlivě požadovat, například u nočních a samoobslužných provozů, čerpacích stanic, e-shopů, při nedostatku drobných na vrácení, podezření na padělky či ve specifických zdravotnických zařízeních.

Nabytí účinnosti se plánuje na 1. ledna 2027.

5 Hospodářská soutěž

Pracovní e-maily a pravomoci soutěžních úřadů

Shrnutí / Relevance

Soudní dvůr EU potvrdil, že antimonopolní úřad může při kontrole zajistit pracovní e-maily zaměstnanců, a to i bez předchozího souhlasu soudce. Stačí souhlas jiného nezávislého orgánu. Pokud ale zaměstnanci používají pracovní zařízení i pro soukromou komunikaci, musí být zajištění e-mailů předem schváleno soudem.

Praktické kroky a doporučení

- Připravte interní postupy pro případ neohlášené kontroly soutěžního úřadu – pracovní e-maily mohou být zajištěny i bez předchozího soudního příkazu
- Proškolte zaměstnance ohledně zacházení s obchodní komunikací a rizik spojených se soutěžním šetřením
- Rozlišujte mezi čistě pracovními zařízeními a zařízeními používanými i pro soukromé účely – u smíšených zařízení je zajištění podmíněno přísnějšími zárukami (předchozí přezkum soudem)

Podrobnosti

Portugalský Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v rámci šetření protisoutěžních jednání zajistil v prostorách dotčených společností e-maily vyměněné mezi jejich zaměstnanci, a to bez předchozího souhlasu soudce, souhlas udělilo státní zastupitelství. Dotčené společnosti to napadly a portugalský soud se obrátil na Soudní dvůr s předběžnou otázkou, zda je takový souhlas dostatečný.

Soudní dvůr konstatoval, že pracovní e-maily jsou chráněny právem na soukromí a rodinný život i právem na ochranu osobních údajů, a jejich zajištění je tedy zásahem do obou těchto práv. Soudní dvůr

připomněl, že taková omezení mohou být přípustná, pokud jsou stanoveny zákonem, respektují podstatu dotčených práv, odpovídají cílům obecného zájmu a jsou přiměřená. V projednávané věci shledal tyto podmínky splněné: orgány nemají plošný přístup k obsahu schránek a údaje smí užít jen k identifikaci vyšetřovaného jednání, přičemž ochrana nenarušené hospodářské soutěže je uznávaným cílem obecného zájmu. Unijní právo nevyžaduje předchozí souhlas soudce ke kontrole v podnikatelských prostorách, avšak při jeho absenci musí vnitrostátní právo stanovit úzký rámec pravomocí a záruky proti zneužití, zejména formou následného úplného soudního přezkumu.

Soudní dvůr zároveň zdůraznil důležitou výhradu: pokud byly e-maily uchovávány na zařízeních používaných současně pro soukromé i pracovní účely, může přístup k těmto údajům představovat zvláště závažný zásah do základních práv, a musí být proto podroben předchozímu přezkumu soudem nebo nezávislým správním orgánem.

Rozhodnutí je relevantní pro všechny podniky, které mohou být předmětem soutěžního šetření: obchodní komunikace uchovaná v e-mailových schránkách může být zajištěna i bez předchozího soudního příkazu, postačí-li souhlas jiného nezávislého justičního orgánu, jako je státní zastupitelství, a podniky by proto měly mít připravené interní postupy pro případ takového zásahu.

6 Ochrana osobních údajů

Nová vodítka EDPB pro AI, anonymizaci a blockchain

Shrnutí / Relevance

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB) vydal nové pokyny, které se přímo dotýkají firem pracujících s daty a umělou inteligencí. První sada pokynů upřesňuje, kdy lze data považovat za skutečně anonymní a kdy už spadají pod GDPR. Druhá řeší, zda a jak mohou firmy stahovat data z internetu pro trénování AI modelů. EDPB zároveň dokončil pokyny k využívání blockchainu z pohledu ochrany osobních údajů. K pokynům o anonymizaci a web scrapingu běží veřejná konzultace do 30. října 2026.

Praktické kroky a doporučení

- Pokud ve firmě anonymizujete osobní údaje, ověřte, zda váš postup splňuje nová kritéria EDPB – data nesmí umožnit izolaci osoby, propojení záznamů ani odvození její identity.
- Pokud využíváte nebo plánujete využívat AI nástroje trénované na datech z internetu, prověřte, na jakém právním základě podle GDPR toto zpracování stojí.
- Dejte si pozor na zvláštní kategorie údajů (zdravotní stav, etnický původ apod.) – při scrapingu dat z webu na ně neexistuje obecná výjimka a každý případ se posuzuje individuálně.
- Pokud využíváte blockchain technologie ke zpracování osobních údajů, prostudujte finální pokyny EDPB k tomuto tématu.

Podrobnosti

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB) na svém posledním plenárním zasedání přijal dva nové návrhy pokynů, a to k anonymizaci osobních údajů a web scrapingu v souvislosti s generativní umělou inteligencí a zároveň schválil konečné znění pokynů k zpracování osobních údajů prostřednictvím technologií blockchain.

Pokyny k anonymizaci reagují mimo jiné na rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-413/23 P (EIOÚ v. SRB) ze dne 4. září 2025 a upřesňují, za jakých podmínek se údaje považují za anonymní – tedy nevztahující se k identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě. EDPB nabízí organizacím praktický rámec založený na třech kritériích (žádná izolace záznamů, žádné vazby, žádné vyvozování závěrů), přičemž rozlišuje mezi důkladnějším kontextovým přístupem, který zohledňuje rozdílné možnosti jednotlivých subjektů údaje identifikovat, a zjednodušeným přístupem, který tyto rozdíly nezohledňuje a může být konzervativnější, ale poskytuje větší jistotu.

Pokyny k web scrapingu se zaměřují na slučitelnost automatizovaného stahování dat z internetu pro trénování generativních AI modelů s GDPR. Řeší volbu právního základu, dodržování zásad omezení účelu, transparentnosti, přesnosti a minimalizace údajů a navazují na dřívější stanovisko EDPB č. 28/2024 k modelům umělé inteligence, zejména pokud jde o použití oprávněného zájmu jako právního titulu. EDPB rovněž připomíná, že zpracování zvláštních kategorií osobních údajů je v zásadě zakázáno a v kontextu web scrapingu vyžaduje zvláštní výjimku podle článku 9 GDPR; v této souvislosti odkazuje na rozsudek Soudního dvora ve věci C-136/17 (GC a další), který může být relevantní pro posouzení nahodilého či zbytkového sběru takových údajů, pokud správce jedná v mezích svých povinností a zavede odpovídající technická a organizační opatření – zdůrazňuje však, že žádná obecná výjimka neexistuje a každý případ je nutné posuzovat individuálně.

Obě sady pokynů budou předmětem veřejné konzultace do 30. října 2026. Konečná verze pokynů k blockchainu, přijatá po veřejné konzultaci, popisuje fungování různých architektur blockchainu a jejich důsledky pro zpracování osobních údajů. V souladu s helsinským prohlášením o posílení dialogu se zúčastněnými stranami zveřejní EDPB rovněž zprávu o výsledcích konzultace a verzi pokynů se zaznamenanými změnami oproti návrhu.

